

B5

ก-3694

กรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ 4603 วันจันทร์ที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2544

ทำกิน
บนแผ่นดินไทย

สมุนไพรรักษาโรคไต ทำแชมพู - ครีมนวดผม

■ นฤเทพ ทบศรี

ทลายคนคงคุ้นเคยกับรูปแบบภาพยนตร์โฆษณาสินค้าประเภทแชมพูและครีมหน้าผมนวดผม ทางหน้าโทรทัศน์ที่บริษัทแต่ละค่าย ต่างจัดเอกลักษณ์รูปแบบต่างๆ ออกมา หวังที่จะให้ผู้ชมติดตามและส่งผลต่อยอดขายสินค้าของตัวเองไม่ว่าจะเป็นการใช้รูปแบบที่มีผมดำลึบยาวสลวยสวยเก๋มาเป็นพรีเซ็นเตอร์ เพื่อจูงใจลูกค้า

ภาพยนตร์โฆษณาเหล่านี้ ดูเหมือนว่าจะมีผลต่อการดึงดูดใจลูกค้าให้ซื้อสินค้าประเภทแชมพู และครีมหน้าผมนวดผมได้ไม่น้อย ยกเว้นในเขตพื้นที่ ต.สันป่าตอง อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม อาจไม่สนใจสินค้าตามที่โฆษณาดังกล่าว เพราะชาวบ้านแห่งเขาพัฒนาแล้ว พวกเขาใช้ความรู้ความสามารถรวมตัวกันผลิตมีทั้งแชมพูและครีมหน้าผมนวดผมเองได้แล้ว

เป็นการผลิตมาจากสมุนไพรแบบไทยมีอยู่ในพื้นที่เช่นมะกรูด, ว่านทางจระเข้, ดอกอัญชัน, ใบหมี่ เป็นต้น โดยชาวบ้านทำกันเองและขายกันเองภายในชุมชน ไม่ต้องซื้อผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์เนมดังที่มีตามท้องตลาดให้เสียดุลการค้าอีกด้วย

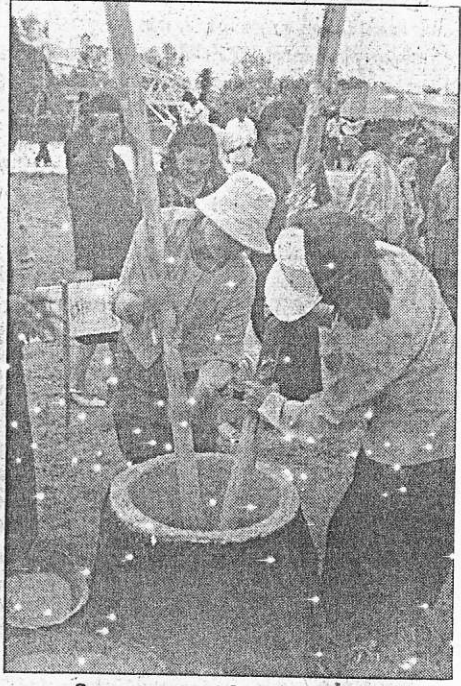
ที่จริงชาว ต.สันป่าตอง ยึดอาชีพการเกษตรมาตั้งแต่บรรพบุรุษ เน้นในการทำไร่ทำนา แต่รายได้ไม่แน่นอน จนรุ่นต่อมาหารายได้พิเศษต่างๆ แล้วแต่ใครจะถนัด บ้างพอถึงหมดหนานา ก็เจียรในพลอยต่อ ตอนนั้นคนรุ่นใหม่หลังจากที่มีการกระจายการปกครองสู่ท้องถิ่นทางองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) สันป่าตอง แลเห็นว่าน่าจะมีการส่งเสริมอาชีพให้

ชาวบ้านได้มีรายได้พิเศษ จึงทางนอดิแรกให้ชาวบ้านทำในยามว่างเพื่อเสริมรายได้

กระทั่งวันหนึ่งทางอบต.เรียกชาวบ้านไปปรึกษากันว่าจะทำอะไรดีเพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในที่สุดทางอบต. ได้เสนอว่าน่าจะลองทำแชมพูและครีมหน้าผมนวดผมจากสมุนไพร เพราะในแถบนั้นยังไม่มีใครทำขายชาวบ้านส่วนใหญ่เห็นด้วย จึงมีการรวมกลุ่มบรรดาแม่บ้าน ในนามกลุ่มสตรีแม่บ้านเพื่อผลิตแชมพูและครีมหน้าผมนวดผม

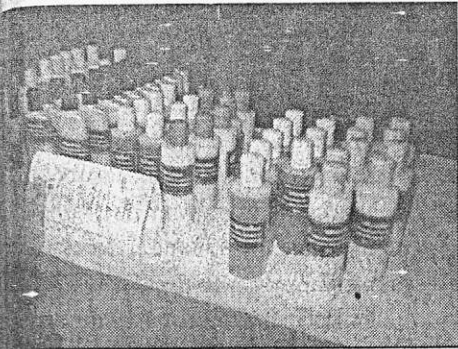
ปราโมทย์ จึงสุวรรณ ปลัดองค์การบริหารส่วน ต. สันป่าตอง เล่าถึงจุดเริ่มต้นของโครงการว่า โครงการนี้เริ่มมาจากที่ภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยตกต่ำลง ทางรัฐบาลจึงได้วางแนวนโยบายในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยมอบหมายให้ อบต.เป็นผู้รับผิดชอบดูแล และเห็นว่าชาวบ้านยังต้องซื้อแชมพูและครีมหน้าผมนวดผมใช้ทางอบต. สันป่าตองก็เลยจัดเวทีประชาคมตำบลขึ้นเพื่อห้ยังเสียงชาวบ้านว่าอยากจะทำอะไรเป็นอาชีพเสริม โดยทางอบต.เป็นผู้เสนอไอเดียให้

เขาบอกว่า ตอนแรกชาวบ้านก็บอกว่าอยากจะทำแชมพูและครีมหน้าผมนวดผม ทางอบต.จึงเชิญวิทยากรมาอบรมให้ และออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการว่างงาน เสริมสร้างรายได้ให้ชุมชนนำไปสู่การสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจภาค

ช่วยกันโหลก ช่วยกันดำให้สมุนไพรเข้ากัน

ประชาชนที่เข้มแข็งต่อไป ทว่าหนทางในการดำเนินโครงการไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ ปัญหาสำคัญกลับอยู่ที่ตัวชาวบ้านที่มาร่วมในโครงการ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากการที่ชาวบ้านขาดความรู้เรื่องด้านการค้าขายและสมาชิก ขณะที่สมาชิก อบต.เอง บางคนยังไม่เห็นความสำคัญของโครงการนี้ เมื่อคนใกล้ชิดโครงการเป็นเสียเองอย่างนี้ ความลำบากในการดำเนินกิจกรรมย่อมเพิ่มมากขึ้น

ภัณฑ์ที่ได้ คือนมพุดและครีมพุดผสมนมพุด
รสกล้วย

นำไปขายหรือแสดงนิทรรศการที่ไหน ก็มีคนสนใจ
ล้นหลาม

ปลัด อบต.สันป่าตอง บอกว่า หลังจากที่ชาวบ้านเริ่มเข้าใจมากขึ้น ทำให้ชาวบ้านหันมาทำนมพุดและครีมพุดผสมขาย จนถึงขณะนี้ มีทั้งหมด 5 กลุ่มด้วยกัน รวมสมาชิกทั้งหมด 70 คน ส่วนรายได้จากการขายทาง อบต.ปล่อยให้สมาชิกดูแลกันเอง แต่มีการตั้งเงื่อนไขว่ายอดขายทั้งหมดนั้น แบ่งออกเป็น 50% ให้อุปกรณ์เพิ่มเติมส่วนอีก 50% เป็นกำไรและใช้ในการปรับปรุงรูปแบบผลิตภัณฑ์ จนถึงเวลานี้ผลิตภัณฑ์นมพุดและครีมพุดผสมนมพุดรสกล้วยได้รับการยอมรับจากประชาชนและมียอดขายที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิม

เนื่องมาจากเมื่อช่วงปลายเดือนมกราคม ทาง อบต.และชาวบ้าน ได้นำนมพุดและครีมพุดผสมไปประกวดผลงานผลิตภัณฑ์ชาวบ้านในงานบุญเบิกฟ้าที่จังหวัดมหาสารคามและได้นำไปแสดงในงานเวทีสมัชชาประชาชาติ ฉะนั้นกล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์นี้เป็นต้นแบบของความพอใจของประชาชนในพื้นที่นี้ก็ได้ก่อน. เรากำลังประสานงานขอเงินอุดหนุนจากทางมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยขอนแก่นเพื่อทำกรรมาธิการนมพุด และครีมพุดผสมทางพื้นที่ในโอกาสคาดว่าอาจจะมีการจัดตั้งกรรมาธิการพุดพุดนมพุด และดอกไม้จันทร์ ออกมา

จำหน่าย เพราะในตำบลสันป่าตอง มีวัดวัดเดียวในการผลิตอยู่มาก"

ส่วน ลำัดวน เบ็ญจระ สมชิกกลุ่มสตรีแม่บ้านสันป่าตอง บอกว่า การรวมกลุ่มทำนมพุดและครีมพุดผสมจากนมพุดพุด ของชาว ต.สันป่าตอง เขม้นใจว่า ในอนาคตผลิตภัณฑ์ที่ทำออกมามีที่นิยมของตลาดอย่างแน่นอนสังเกตจากในช่วงแรกของการผลิตนมพุดและครีมพุดผสมยุคแรกก็ออกมาขาย ก็เป็นที่สนใจของลูกค้าจำนวนมาก มีคนไปขอซื้ออยู่เป็นประจำอย่างไม่ขาดมือทั้งลูกค้าในหมู่บ้านเอง และชาวบ้านจากหมู่บ้านใกล้เคียง

ขณะเดียวกันบรรดากลุ่มแม่บ้านเหล่านี้ก็อีกส่วนหนึ่งได้นำสินค้าที่ผลิตออกมาได้ ออกเดินเรขายตามหมู่บ้านต่างๆ ในเขตตำบลสันป่าตอง ผลที่ตอบรับจากชาวบ้านค่อนข้างดีทำให้ชาวบ้านเริ่มมีกำลังใจมากขึ้น ทุกวันนี้เงินที่ได้จากการขาย ส่วนหนึ่งก็จะเก็บไว้เป็นต้นทุนซื้อวัตถุดิบส่วนผสมที่จะมาทำนมพุด ที่เหลือก็แบ่งกันไปเป็นสัดส่วนต่างๆกัน

พิสมัย ผลผลิต สมชิกกลุ่มสตรีแม่บ้าน อีกคนหนึ่ง บอกว่า จริงๆ แล้ว ถือว่าเป็นแนวความคิดที่ดีที่ทำให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้นส่งผลให้หมู่บ้านมีเงินหมุนเวียนและที่สำคัญชาวบ้านในหมู่บ้าน ได้โอกาสซื้อสินค้าที่ผลิตออกมาในราคาถูกเบื้องต้นจึงตกลงในลักษณะที่ว่าทำกันเองซื้อกันเองในหมู่บ้าน เงินทองก็ไม่รั่วไหลไปที่อื่นสำหรับต้นทุนที่ใช้ในการทำนมพุด 1 ชุด จำนวน 18 ชุด จะใช้เงินตกราว 200 บาท"

หากว่านำมาขายขวดละ 20 บาทจะได้เงิน 360 บาท บวกกลับแล้วได้กำไรชุดละประมาณ 160 บาท ถือว่ากำไรดีมากพอสมควร ด้วยเหตุนี้พวกเธอก็จึงหารือกันว่าจะทำเป็นอาชีพเสริมต่อไปเรื่อยๆเพราะถึงอย่างไร เราใช้แค่เวลาว่างมกทำ วันไหนไม่ว่างติดธุระก็ไม่ต้องทำ และที่สำคัญงานนี้ถือว่างานค่อนข้างจะมีอิสระ อีกอย่างทางอบต. ก็ให้การบริหารงานกันเองอย่างเต็มที่ทั้งเรื่องกระบวนการผลิตการสั่งซื้อหัวเชื้อ

การจำหน่ายและการบริหารเงิน
สินค้าที่กลุ่มสตรีแม่บ้าน ต.สันป่าตอง ทำขึ้นมา นับว่ามีคุณภาพไม่ด้อยกว่ายี่ห้อใดๆโดยผู้ที่เคยใช้บอกว่าเป็นแล้วไม่แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในท้องตลาด แต่ราคาถูกกว่า ส่วนผสมหรือวัตถุดิบที่ใช้มาจากธรรมชาติที่อยู่ในพื้นที่ทั้งสิ้นที่สำคัญชาวบ้านเองก็เคยเห็นขั้นตอนการผลิต จึงมั่นใจว่าไม่ได้ผสมสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อผู้ซื้อส่วนใหญ่ส่วนผสมที่ใช้เน้นก็เป็นสมุนไพรที่บรรพบุรุษเคยใช้มานานแล้ว ทั้งดอกอัญชัน มะกรูด ใบหมี่ ขมิ้นยังมีกลิ่นหอม เพิ่มเสน่ห์แบบไทยๆ อีกด้วย

นอกจากราคาถูก สรรพคุณพบว่าผู้ซื้อหมกก็ไม่ร่วง ไม่มีอาการแพ้ใดๆ และหลายคนชมว่าผลิตภัณฑ์กลุ่มสตรีแม่บ้านสันป่าตอง คุณภาพสู้กับผลิตภัณฑ์จากกลุ่มแม่บ้านอื่นได้เช่นกัน

ทั้งหมดนี้นับเป็นความพยายามหนึ่งของคนในพื้นที่ ที่ได้สนองนโยบายให้ชุมชนมีความเข้มแข็งแกร่งอันที่จะนำไปสู่การพึ่งตัวเองได้ในอนาคตในยามที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะบอบช้ำเช่นนี้เพราะนอกจากนี้แล้วชาวบ้านใน ต.สันป่าตองอีกส่วน ยังมีอาชีพการทอผ้าไหม เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งโรงงาน รวมทั้งการเจียรไนพลอยเป็นรายได้เสริมยามว่างอีกด้วย โดยพวกเขาและเธอเหล่านี้ ฝันว่าในอนาคตอันใกล้นี้ผลิตภัณฑ์ของชาวบ้านจะมีวางขายตามห้างสรรพสินค้า และเป็นที่ยอมรับของประชาชนที่เป็นผู้บริโภคไปด้วย

ง่ายๆ ในการทำนมพุดผสมนมพุด

พูดถึงการผลิตการทำนมพุดผสมนมพุดลงไปในหม้อแล้วใส่ผงขึ้นลงไป คนให้เข้ากันเติมน้ำหอมลงไปพอประมาณรอให้เย็นแล้วจึงบรรจุลงในขวดเพียงเท่านี้ก็จะได้นมพุดผสมนมพุดไปใช้ได้แล้ว

ส่วนวิธีการทำครีมพุดผสมนมพุดเตรียมส่วนผสมประกอบด้วย 1.คาโคล 60 กรัม 250 กรัม 2.ค่อมปาวหนัก 250 กรัม 3.กรตมะนาว หนัก 25 กรัม 4.น้ำหอม 0.5 ออนซ์ 5.น้ำสะอาด 6.5 กก. และ 6.หม้อเบอร์สามแปด 1 ใบ

ขั้นตอนในการทำก็ง่าย ไม่ซับซ้อน เพียงแต่เริ่มจากการต้มน้ำสะอาด แล้วใส่ส่วนผสมซึ่งผสมที่ไว้แล้วแต่จะใช้สูตรไหนจากนั้นใช้เวลาเคี่ยวไม่มากนักจึงยกลงจากเตาแล้วแบ่งน้ำใส่ภาชนะ 1 ถ้วยเล็กนำล้าโนลีนลงไปละลายในถ้วยจากนั้นใส่หัวเชื้อลงไปให้หม้อคนให้ละลาย

ต่อมาใส่ผงฟองลงไปคนให้เข้ากันเสร็จแล้วให้นำล้าโนลีนที่ละลายแล้วใส่

ลงไปในหม้อแล้วใส่ผงขึ้นลงไป คนให้เข้ากันเติมน้ำหอมลงไปพอประมาณรอให้เย็นแล้วจึงบรรจุลงในขวดเพียงเท่านี้ก็จะได้นมพุดผสมนมพุดไปใช้ได้แล้ว

ส่วนวิธีการทำครีมพุดผสมนมพุดเตรียมส่วนผสมประกอบด้วย 1.คาโคล 60 กรัม 250 กรัม 2.ค่อมปาวหนัก 250 กรัม 3.กรตมะนาว หนัก 25 กรัม 4.น้ำหอม 0.5 ออนซ์ 5.น้ำสะอาด 6.5 กก. และ 6.หม้อเบอร์สามแปด 1 ใบ

ขั้นตอนต่อมาจะง่ายกว่าการทำนมพุดเสียอีก โดยเริ่มจากนำคาโคล 60. ค่อมปาว, กรตมะนาว, น้ำสะอาด ใส่ลงไปในหม้อแล้วตั้งบนเตาเคี่ยวให้ละลายจนเข้ากันแล้วคนให้ขึ้นทิ้งไว้ให้เย็นจากนั้นเติมน้ำหอมบรรจุขวดเป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการผลิตครีมพุด